

syn til, at såvel arbejdsgiver- som lønmodtager-organisationer efter praksis ofte betaler — for ferie-godtgørelse eventuelt gennem en særlig garantiordning — for senere at inddrive beløbet, er det foreslået, at adgangen til at opnå dækning fra fonden bibeholdes, når lønmodtagerne overdrager kravet til sådanne organisationer.

Til § 9.

Som nævnt skal ordningen efter forslaget hvile i sig selv. Midlerne til ordningens finansiering tilvejebringes ved bidrag fra arbejdsgiverne.

Det er fundet hensigtsmæssigt at basere betaling af bidrag til fonden på arbejdsgivernes indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, uanset at der ikke betales bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension for lønmodtagere under 18 år og over 67 år.

Bestemmelsen indeholder i *stk. 2* en bemyndigelse for arbejdsministeren til at fastsætte regler om bidraget til fonden, herunder om bidragets størrelse og regulering samt om frist for indbetaling af bidraget.

Forslaget i *stk. 3* om et rentetillæg på 1 pct. pr. måned af bidraget i tilfælde af for sen indbetaling af bidraget er medtaget for at søge sikret, at indbetalingsfristen overholdes. Det er fundet hensigtsmæssigt at give fonden adgang til at unnlade at opkræve rente.

Efter bestemmelsen i *stk. 4* kan bidraget med renter inddrives ved udpantning efter de forenklede regler i lov nr. 9 af 29. januar 1970 om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m.v.

Til § 10.

Det findes hensigtsmæssigt, at der forud for ordningens start udarbejdes skemaer for anmeldelse af krav til fonden.

Fondens betaling af feriegodtgørelse bør tilrettelægges på en sådan måde, at feriegodtgørelse i over-

ensstemmelse med principperne i ferieloven kommer til udbetaling, når ferien holdes.

Til § 11.

Det foreslås, at fondens administration henlægges til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Lønmodtagernes Garantifond vil efter forslaget blive en selvstændig, selvejende institution, hvis ledelse vil blive identisk med Arbejdsmarkedets Tillægspensions ledelse, og som vil få personalefællesskab og administration i øvrigt fælles med Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til § 12.

Forslaget om tilbagebetaling af ydelser fra fonden i tilfælde, hvor lønmodtageren har givet fonden urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for udbetaling fra fonden, svarer til bestemmelsen i § 86, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 314 af 22. juni 1971.

Til § 13.

Det foreslås, at ordningen får virkning fra 1. april 1972, dog at den også omfatter krav på feriegodtgørelse optjent til brug i ferieåret, der begynder 1. april 1972, selvom konkursen er indtrådt eller virksomheden er ophørt forud for 1. april 1972.

I bestemmelsens stk. 3 er det foreslået, at arbejdsministeren bemyndiges til at stille de nødvendige midler til rådighed som lån af statskassen.

Herved gøres det muligt, at den første bidragsfastsættelse og indkrævning kan udskydes, indtil der er indhøstet nogen erfaring med hensyn til ordningens omfang, formentlig til begyndelsen af 1973.

Forslaget om, at tilbagebetaling af lånet sker med halvdelen 1. april 1974 og resten 1. april 1975, indebærer, at der inden første tilbagebetaling kan forventes at være opkrævet to årsbidrag.